

[Gregersen.]

derfor er vor Stilling i den Henseende ogsaa uforandret. Vi vil ikke medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse.

Aksel Larsen: Jeg tror, at Offentligheden med nogen Forbavelse har erfaret Grundlaget for denne Konflikt, jeg tror, den med nogen Forbavelse har faaet disse Oplysninger om Arbejdsforhold, Arbejdstid og Arbejdslønninger for Mejeristerne. Jeg tror derfor ogsaa, at Offentligheden i det Omfang, hvor den ikke er direkte interesseret i lave Lønninger for Mejeristerne, vil sige, at det er i allerhøjeste Grad paatrængte Forbedringer, det her drejer sig om; saa lavt som Lønniveauet er i det Fag, og saa lang Arbejdstiden er, er det et uhyre beskedent Forslag om Forbedringer; Forligsmanden har stillet, og som Mejerierne har forkastet. Ikke desto mindre er det altsaa saadan, at Forslaget er blevet forkastet af den ene Part, af Arbejdsgiverparten, af Mejerierne, som modsætter sig selv den foreslaaede, meget beskedne, efter min Mening alt for beskedne Forbedring af Arbejdernes Forhold.

Man kan sige hertil, at der ligger noget ulogisk i det. Der er ganske vist fra denne Talerstol i denne Debat blevet talt en hel Del stærke Ord om Landbrugets daarlige Forhold, om den Maade, hvorpaa Rigsdag og Fagforeninger i Fællesskab dynger den ene Byrde efter den anden paa det be- trængte Landbrug, som er ved at bryde sammen under disse Byrder. Men jeg vil nu have Lov til over for dette — i øvrigt med Henvi- sning til mit Partis Syn paa Landbrugets Forhold og paa, hvad der burde gøres for at forbedre dem — at sige, at man skal lade være med at vende Tingene paa Hovedet. For det første er det en Kendsgerning, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen udmærket kan fortie, men ikke derved bringe ud af Verden, at Landbrugets Forhold som Helhed taget er blevet adskilligt bedre gennem de senere Aar. For det andet er det ogsaa en Kendsgerning, at denne Forbedring ikke mindst skyldes en hel Række Love og Foranstaltninger, gennemført af Regering og Rigsdag til, om jeg saa maa sige, ensidig Gavn for Landbruget eller en Part deraf, medens Arbejderne eller Forbrugerne maatte bære Byrderne derved. Man kan tvistes om, hvorvidt det, der er gjort, er nok; man kan tvistes om, hvorvidt det, der er gjort, netop er det, der burde gøres. Jeg mener ikke, man har gjort netop det rigtige, men jeg vil ikke bestride, at der er gjort noget, og man kan

ikke komme her og paastaa, at man ikke har bestilt andet end at dyngge nye Byrder paa Landbruget, naar man tværtimod i adskillige Henseender har givet Landbruget — jeg ved ikke, om jeg skal kalde det Gaver, men i hvert Fald givet det Støtte.

Deroverfor er det, jeg vil have Lov til at sige, at naar der her kommer en fantastisk underbetalt Kategori af Arbejdere og skal have en ganske beskedne Forbedring af sine Lønforhold, en ganske beskedne Forkortelse af sin Arbejdstid, skal naa til det for dem maaske fantastiske Fremskridt, at nu skal de have to Fridage om Maaneden, saa er der noget ulogisk i, at man modsætter sig disse beskedne For- dringer. Jeg er ligesom saa mange andre ikke inde i alle Forslagets Detailler og kender heller ikke den omtalte Protokoltillførsel, den er kun omtalt som saadan, men dens Indhold er ikke forklaret. Jeg har imid- lertid ladet mig fortælle — og har ingen Grund til at tro, at det er forkert —, at det højeste, det kan dreje sig om for Mejerierne, udmaalt i Penge, ligger et Sted mellem 300 000 og 400 000 Kr. om Aaret. Jeg vil have Lov til at sige, at maalt med, hvad Landbruget har faaet gennem den Syndflod af Ordninger, der er gennemført i de for- løbne Aar, er dette et uhyre ringe Beløb.

Jeg vil i øvrigt benytte Lejligheden til at genfremsætte en Anmodning til Regeringen i Almindelighed og til den højtærede Landbrugsminister i Særdeleshed. Det er jo saadan, at hvis man ved Lov her paa Tingene bevilger f. Eks. et forøget Tilskud til Arbejdsløshedskasserne, saa ved man paa Kroner og Øre, hvor meget det drejer sig om, der bliver raabt voldsomt op om de uhyre Summer, Staten saa giver til Arbej- derorganisationerne. Det vilde være rart, hvis vi blot tilnærmelsesvis kunde faa op- lyst, hvor meget de senere Aars Krisepolitik i Penge har betydet for Landbruget. Naar jeg siger tilnærmelsesvis, saa skal man der- ved forstaa, at jeg ikke skal forlange det med større Nøjagtighed end 100 Millioner. Jeg har tidligere fremsat en saadan An- modning til Landbrugsministeren, som des- værre beklagede, at han ikke troede, det var muligt at regne det ud, fordi det jo ikke er noget, som er vedtaget i Form af Penge- bevillinger, men det er vedtaget igennem forskellige Ordninger, som skulde skaffe, og som skaffede Landbruget større Indtægt. Men jeg tror alligevel, det til Belysning af Forholdene og til Klaring af Begreberne mange Steder vilde være gavnligt, hvis der kunde udarbejdes en saadan tilnærmelsesvis Oversigt. Jeg synes, det ærede Medlem Hr.